Національний університет харчових технологій
Науково-технічна бібліотека
Відділ інформаційно-аналітичної та довідково-бібліографічної роботи

Міжнародна економіка та міжнародні економічні відносини

Дайджест

Київ 2016

Міжнародна економіка та міжнародні економічні відносини : дайджест. Вип. 8. [Електронний ресурс] / Нац. ун-т харч. технол., Наук.-техн. б-ка ; підгот. О. В. Олабоді. – Київ, 2016. – 19 с. - Режим доступа : http:// library.nuft.edu.ua/inform/ekonomika2016.pdf. - Назва з екрана.

Дайджест «**Міжнародна економіка та міжнародні економічні відносини**» підготовлений на основі видань з фонду бібліотеки: навчальних посібників, підручників, довідників та статей з науково-економічного журналу «Актуальні проблеми економіки», всеукраїнського щомісячного наукового журналу «Економіка України», наукового фахового видання з технічних та економічних наук «Наукові праці Національного університету харчових технологій», загальноукраїнського науково-практичного господарсько-правового журналу «Підприємництво, господарство і право», науково-теоретичного, інформаційно-практичного журналу «Фінанси України» за 2007-2015 роки.

Видання адресоване науковцям, викладачам, студентам та всім зацікавленим.

Від упорядника

Сучасний розвиток світової економіки відзначається цілою низкою тенденцій. Вона характеризується підвищенням ролі науково-технічного прогресу, інформатизацією та комп'ютеризацією. Загострюються проблеми оточуючого середовища. Промислово розвинені країни, провідні транснаціональні компанії вже певний час намагаються розв'язувати екологічні проблеми. Сьогодні постає питання створення нових технологій виробництва, очищувальних споруд. Одними з основних характеристик сучасної світової економіки є інтернаціоналізація та глобалізація світового господарства.

Метою цього дайджеста є ознайомлення наукових працівників, викладачів, аспірантів і студентів університету з вибірковим аналітичним обзором навчальних видань та статей у наукових та фахових журналах з напрямків розвитку світової економіки та міжнародних економічних відносин за 2007-2015 роки

«ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА» ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

Сучасні прояви глобалізації характеризуються системною інтеграцією світових ринків і регіональних економік, усіх сфер життєдіяльності суспільства. Результатом цих процесів є прискорене економічне зростання, впровадження сучасних технологій і методів управління. При цьому зміни, які викликані процесами глобалізації, носять глибинний характер, зачіпають усі сфери життєдіяльності. Глобалізація залишається потенціальним міцним і динамічним чинником економічного зростання та розвитку. Головна задача сучасності полягає у тому, щоб глобалізація сприяла, передусім, підвищенню добробуту усього населення планети. Однак глобалізаційні процеси, які активно діють в усіх сферах життєдіяльності суспільства, мають ряд негативних наслідків. Так, останнім часом все більш загострюється глобальна проблема бідності, відсталості, голодування. Про її глибинність свідчить факт, що на земній кулі понад 6 млрд. населення, з них 2,6 млрд. існують менш ніж на 2 дол. США в день. При цьому різниця в доходах населення на верхній і нижній сходинках світової соціальної драбини зросла саме в епоху глобалізації з 1:80 до 1:500. За оцінками ООН, 400 найбагатших людей у світі мають більш ресурсів, ніж мільярд бідняків. В умовах глобалізації економіки відбувається дивергенція (посилення диференціації) доходів населення між багатими і бідними країнами. При цьому відбувається загальне збільшення чисельності й питомої ваги найбіднішої частини населення планети, тобто які живуть менш, ніж на 1 дол. США в день. В таких країнах, як Зімбабве, Сомалі, Ліберія, Південний Судан та інших, ВВП на душу населення у 2012 році склав: 500 дол. США; 600 дол. США; 700 дол. США; 900 дол. США відповідно. Для порівняння, у розвинутих країнах, які отримують від глобалізації максимальні переваги, ВВП на душу населення у 2012 році склав: США – 49800 дол. США; Німеччина – 39100 дол. США; Велика Британія – 36700 дол. США; Японія – 36200 дол. США. В умовах глобалізації ключову роль у стимулюванні економічного зростання і розвитку усіх країн світу гратиме: по-перше, зовнішня торгівля, яка є однією з рушійних сил розвитку і поступового економічного зростання; по-друге, багатостороння торговельна система, яка є універсальною, оскільки основана на правилах, відкритою, недискримінаційною і справедливою; по-третє, реальна лібералізація торгівлі.

Після світової кризи 2009 року світова економіка знаходиться в зоні невизначеності щодо подальшого вектора розвитку. Крім того, ситуацію посилює цілий спектр явищ, які синергетично посилюють одне одного як антропогенно, так й сугубо економічного характеру (універсальний принцип «кумулятивної причинності» Т.Веблена): зміна клімату, зростання цін на базові продовольчі товари, погіршення біорізноманіття і поставок екосистемних послуг, падіння доступності водних ресурсів, зростання кількості техногенних аварій, неефективне використання значних вливань у світову фінансову систему ліквідних активів тощо. Незважаючи на успіхи і досягнення світової економіки, все більш необхідна значна кількість ресурсів, що виходить за межі можливостей нашої планети.

Якщо потреби людства продовжуватимуть зростати такими темпами, то до 2030 року знадобиться еквівалент двох планет для підтримки сучасної життєдіяльності, а до 2050 року – 2,8 планети. Відомо, що зростання національних доходів згідно з правилом Кузнєцова може позитивно впливати на окремі показники результативності екологічної діяльності в країні. Крім того, вони можуть поліпшуватися, але екологічна ефективність і стійкість при цьому дуже часто продовжують знижуватися. Таким чином, світовому суспільству необхідна нова концепція розвитку, яка дозволить вирішити соціальні, фінансові, паливні, кліматичні та інші проблеми комплексно і досягти не тільки кількісного зростання, але й суттєвих якісних і реальних покращень. Фундаментальні дослідження відомих учених світу, таких як Х. Хендерсон, Л. Браун, Р. Мюррей, К. Галлахер, Р. Раст, Є. Мухлеггер, Л. Маргуліс, Д. Кортен, Б. Фаллер, Х. Делі, П. Хоукен та інших, показали необхідність змін принципів господарювання. Сьогодні багато країн, враховуючи досвід недоліків глобалізаційних процесів, активно шукають нові моделі подальшого розвитку. Як варіант – запропонована концепція «зеленої економіки», тобто економічна система, яка спрямована на зростання добробуту суспільства і соціальних гарантій та одночасно на зменшення екологічних ризиків і дефіцитів. На думку М. Кеннет, тільки «зелена економіка» здатна стабілізувати економічні системи і збалансувати інтереси людини, природи і ефективного використання ресурсів. Концепція «зеленої економіки» останні роки набуває особливого значення. Вона широко оговорюється не тільки економістами, але й політиками в контексті сталого розвитку і викоренення бідності, відсталості, голодування. Концепція «зеленої економіки» будується на ідеях багатьох напрямків в економічній науці й філософії, таких як економіка добробуту, екологічна економіка, антиглобалістика, теорія міжнародних відносин та інших, пов’язаних з проблемами сталого розвитку.

Однак концепція «зеленої економіки» не може замінити концепцію сталого розвитку, оскільки сфера її застосування розуміється у створенні оперативної політичної програми, яка сприятимете появі нових джерел економічного зростання, сумісних з екосистемами, що мають здатність до відновлювання через створення необхідних умов для інновацій, інвестицій і конкуренції. Вона містить ряд заходів, які включають економічні й неекономічні методи, а саме: вартісна оцінка природних ресурсів, ціноутворення, які відповідають принципам сталого розвитку; державна інвестиційна політика, що спрямована на підтримку розвитку «зелених» технологій, інфраструктури, природного капіталу для відновлювання і збільшення його обсягів; відмова від екологічних неефективних субсидій, які необхідні для нестійкої економічної діяльності (сільське господарство, енергетика, риболовство, лісне і водне господарства); державні закупівлі, які заохочують виробництво екологічної продукції, і застосування відповідних принципів сталого розвитку методів виробництва; реформування систем «екологічного» оподаткування, що передбачає зміщення акценту з податку на робочу силу в бік податків із забруднення; усунення торговельних бар’єрів на шляху екологічних товарів і послуг; цільова державна підтримка НІОКР, пов’язана із створенням екологічно чистих технологій. Крім того, щодо застосування концепції «зеленої економіки» виникає суттєва проблема, яку треба вирішити найшвидше. Вона пов'язана з додатковим ризиком щодо поняття «зеленої економіки», оскільки нова концепція може використовуватися для виправдання односторонніх заходів торговельного протекціонізму, який впроваджуватимуть країни світу. В документах ЮНЕП «зелена економіка» визначається як система видів економічної діяльності, пов’язаних з виробництвом, розподілом і споживанням товарів і послуг, які призводять до підвищення добробуту людини у довгостроковій перспективі, при цьому не наражаючи майбутні покоління на вплив значних екологічних ризиків або екологічного дефіциту. Перехід до «зеленої економіки» призведе до зміни структури світової торгівлі. Передусім, перехід до нової економічної системи несе потенціальні економічні вигоди країнам, що розвиваються, оскільки відкривають нові можливості для експорту. Як відзначає експерт ЮНКТАД Арон Косбі, зростання екологічних товарів і послуг, зокрема, з середини 1990-х років перевищує зростання експорту товарів, а також зростання ВВП. Незважаючи на те, що Китай, Індія і Бразилія активно розвивають цю сферу, більшість екологічних товарів виробляється у розвинутих країнах. Але розвиток вітчизняних галузей, що вироблятиме екологічні товари повністю відповідає інтересам країн, що розвиваються.

Безумовно, є небезпека, що «зелений протекціонізм» впливатиме на перспективи зростання в окремих країнах. Процес екологізації глобальної економіки може призвести до введення обмежень щодо торгівлі через встановлення в односторонньому порядку нормативів або коректування міжнародних цін. При цьому більш можуть постраждати країни, що розвиваються, оскільки у них може не виявитися достатньо можливостей для забезпечення дотримань щодо всесвітньо встановлених жорстоких стандартів, що призведе до втрати ринків збуту. У свою чергу, зменшення національного експортного потенціалу призведе до уповільнення темпів зростання, зниження показника зайнятості, погіршення зовнішньоторговельного балансу. Як відомо, субсидії – це один з важливіших інструментів торгової політики, що широко використовується багатьма країнами світу у таких галузях як сільське господарство, енергетика, рибальство, лісне господарство, водопостачання. Вони грають важливу роль у формуванні вітчизняних виробничих потужностей, але одночасно призводять до перекручування структури торгівлі.

Субсидії неоднозначно впливають і часто призводять до негативного ефекту сталого розвитку. При цьому виникає дисбаланс на ринках і загострюються економічні, соціальні, екологічні проблеми. Так, наявність сільськогосподарських субсидій ЄС, США і деяких інших розвинутих країн ставить в нерівні умови виробників сільськогосподарської продукції з країн, що розвиваються, та обмежуючи їх можливості розвитку. Крім того, субсидії часто дозволяють розташовувати виробництва в місцях економічно невигідних або здійснювати діяльність, яка наносить збитки навколишньому середовищу. У свою чергу, усунення деяких видів неефективних субсидій сприятиме вивільненню коштів національних бюджетів для рішення важливих екологічних або соціальних питань, а також позитивно впливатиме на стан навколишнього середовища. Так, субсидії на рибальство призводять до надзвичайного вилову і виснажуванню рибних ресурсів, субсидії на паливні копалини – негативно впливають на зміну клімату. Щодо відповідності субсидування правилам СОТ – це задача складна і потребує детальної оцінки кожного заходу, порядку його застосування і відповідних ринкових наслідків. Угода про субсидії і компенсаційні заходи ставить поза закону не всі субсидії, а тільки ті, що призводять до диспропорцій у торгівлі, експортні субсидії та субсидії, які обумовлені вимогами до змісту заходів місцевого рівня. Крім того, в Угоді передбачається, що країна-член СОТ може вимагати відміни субсидій, якщо доказані збитки, які вони наносять вітчизняним виробникам. Особливо це стосується виробництва біопалива. Низькі обсяги зовнішньої торгівлі пов’язують, передусім, з тим, що більшість країн субсидують внутрішнє виробництво і використання біопалива.

Найрозповсюдженішою формою державної підтримки є зниження ставки податку на паливо. Однак для залучення інвестицій також застосовуються позики за зниженими процентами, державні гарантії кредитів і активна підтримка досліджень та розробок. Також є небезпека від застосування екологічних стандартів, які у цілому мають важливе значення для переходу до «зеленої економіки», але можуть призвести до нової форми протекціонізму. Прикладом може слугувати коректуючий прикордонний вуглеводний податок, який вводиться для товарів, що імпортуються з країн з менш жорстокими законодавчими вимогами до викидів парникових газів. До речі, основними ініціаторами впровадження цього податку виступають США і країни ЄС. Крім того з 2007 року у Великої Британії, а в останні роки і в країнах Європи, США, Японії застосовується практика вуглеводного маркування продовольчих та інших товарів з позначкою кількості (у грамах) викидів парникових газів при виробництві й транспортуванні одиниці таких товарів. Масштаби реалізації продукції з вуглеводним маркуванням у Великої Британії в 2010 році перевищили обсяги реалізації продукції з органічним маркуванням (2 млрд. фунтів стерлінгів проти 1,5 млрд. відповідно). Застосування різноманіття екологічних стандартів пояснюється, передусім, занепокоєнням цих країн за власні промислові підприємства, які виявляться не конкурентоздатними поряд з підприємствами інших країн, де викиди вуглеводів не регулюються. Багато експертів виказують сумніви щодо застосування таких заходів, оскільки вони суперечать правилам міжнародної торгівлі. Але екологічні податки і збори все більш застосовуються усіма країнами світу. Їх мета – інтернаціоналізація зовнішніх витрат і стримування розвитку галузей, що не є «зеленими». Серед експертів існує думка, що екологічні податки і збори знижують конкурентоздатність національної продукції порівняно з імпортними товарами.

Крім того, правила, стандарти, обмеження, які базуються на різних методах обробки і виробництва, можуть використовуватися як забезпечення неправомірної переваги для вітчизняних виробників (наприклад, маркування по вуглеводній складовій). Зменшення тарифних і нетарифних методів відносно товарів для охорони навколишнього середовища є необхідним чинником переходу до «зеленої економіки» і саме розвинуті країни намагатимуться класифікувати свій товар і послуги як «екологічні» та сприятимуть їх просуванню на ринки інших країн, навіть у випадках, якщо вони не будуть екологічними. Добровільні програми екомаркування і сертифікації, що сформовані під впливом ринку, розповсюджені найширше, ніж державні програми стандартів і маркування. Найефективнішими з них є програми з тропічної деревини і кави.

Вони носять дискримінаційний характер щодо виробників, які не мають доступу до передових технологій і ноу-хау, а також відносно дрібних виробників, для яких встановлені витрати на сертифікацію можуть являтися свого роду бар'єром. Діяльність держави в рамках таких програм обмежується тільки підтримкою дрібних виробників у країнах, що розвиваються. Таким чином, перехід до «зеленої економіки» і як результат - підвищення стандартів матимуть серйозні наслідки для експортерів з країн, що розвиваються. З метою мінімізації ризиків, уряди цих країн повинні розробити відповідні заходи щодо сприяння створення національного і регіонального потенціалу з тестування і сертифікації товарів. Вдосконалення існуючих національних стандартів та їх наближення до міжнародних аналогів допоможе просуванню товарів на зовнішні ринки, а також призведе до зниження місцевого забруднення і підвищення ефективності використання ресурсів. Наукова новизна дослідження полягає в обґрунтуванні необхідності розвитку «зеленої економіки», яка сприятиме новим зовнішньоторговельним відносинам країн світу. На наш погляд, найважливіший чинник, що обумовлює зміцнення позицій «зеленої економіки» в усьому світі, полягає у високій наукоємності розробок і високому рівні технологічності «зелених виробництв», які забезпечують прискорений перехід до нового VI технологічного укладу. Саме він визначатимете фон світового господарства і конкурентоздатність національних економік майбутнього.

Таким чином, «зелена економіка» повинна розвиватися з урахуванням продуманого, диференційованого і поетапного підходу до виробничо-технологічної, соціально-економічної і природно-географічної специфіки регіонів і країн. Успішна реалізація нового глобального «зеленого» курсу відбуватиметься завдяки перебудові зовнішньоторговельної політики, яка надасть можливість країнам світу закласти основи для переходу до найстійкішої економічної системи.

Горянська Т. В. "Зелена економіка" як чинник розвитку зовнішньоторговельних відносин / Економічний вісник НТУУ "КПІ". – Режим доступу : http://economy.kpi.ua/uk/taxonomy/term/118

Амеліна, І. В. Міжнародні економічні відносини : навч. посібник / І. В. Амеліна, Т. Л. Попова, С. В. Владимиров. – Київ : ЦУЛ, 2013. – 256 с.

Навчальний посібник відповідає освітньо-професійній програмі за курсом «Міжнародні економічні відносини». У навчальному посібнику розглянуто передумови, зміст, структуру, специфіку і тенденції розвитку міжнародних економічних відносин.

Економіка зарубіжних країн : навч. посібник / за ред. Ю. Г. Козака, В. В. Ковалевського, К. І. Ржепішевського. – Київ : ЦУЛ, 2003. – 352 с.

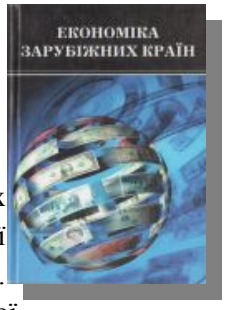

Містяться узагальнені, найсуттєвіші відомості про економіку зарубіжних країн. Розглядаються структура економіки окремих країн і груп країн, тенденції їхнього розвитку та чинників, що впливають на економічні процеси в країнах. Важливе значення приділено аналізу внутрішньоекономічної і зовнішньоекономічної політики урядів. Визначається роль зовнішньоекономічних зв`язків України з конкретними зарубіжними країнами в розвитку української економіки.

Ковальчук, В. М. Світова економіка : її історія та дослідники : навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. / В. М. Ковальчук. – Київ : ЦУЛ, 2011. – 524 с.

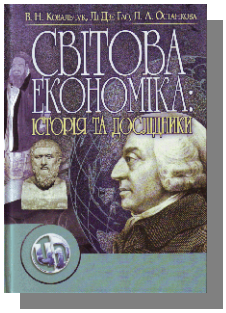

На основі великої кількості спеціальних досліджень та новітніх досягнень розкриваються питання історії світової економіки провідних країн та окремих регіонів та її дослідників від найдавніших часів до сьогоднішнього дня. Високий науковий рівень поєднується з доступним викладом матеріалу.

Липов, В. В. Міжнародна економіка : світова економіка та міжнародні економічні відносини : навч.-практ. посібник. Модуль 1 : Світова система господарювання / В. В. Липов. – Київ : Професіонал, 2008. – 368 с.

Систематизовано основні поняття міжнародної економіки, світової економіки, міжнародних економічних відносин на засадах модульного підходу до викладання.

Липов, В. В. Міжнародна економіка : світова економіка та міжнародні економічні відносини: навч.-практ. посібник. Модуль 2 : Міжнародні ринки та форми міжнародної економічної взаємодії / В. В. Липов. – Київ : Професіонал, 2008. – 368 с.

Містяться теми, присвячені основним формам міжнародного економічного співробітництва та міжнародним ринкам товарів, послуг, кредиту, інвестицій, технологій, робочої сили, валюти, платіжному балансу, процесам глобалізації в сучасному світі.

Міжнародна економіка : підручник / В. В. Білоцерківець, О. О. Завгородня, В. К. Лебедєва, О. В. Золотарьова ; за ред. А. О. Задої, В. М. Трасевича. – Київ : ЦУЛ, 2012. – 416 с.

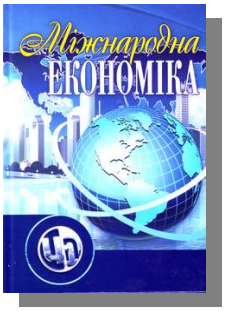

Розглянуто зміст, середовище та еволюцію міжнародної економіки, основи її руху, форми та напрями розвитку міжнародних економічних відносин, проблеми економічної глобалізації та інтеграції.

Міжнародна економіка : навч. посібник / Ю. Г. Козак, Д. Г. Лук'яненко, Ю. В. Макогон та ін. – 2-ге вид, перероб. та доп. – Київ : ЦУЛ, 2004. – 672 с.

Міститься аналіз закономірностей розвитку та функціонування міжнародної економіки з урахуванням специфіки країн з перехідною економікою, насамперед, України. При цьому наголошується на розгляді відносин між суб'єктами міжнародної економіки у зв'язку з торговельною, виробничо-інвестиційною, валютно-фінансовою діяльністю, що реалізується в різних формах міжнародного бізнесу.

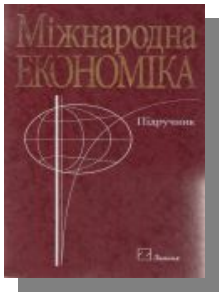

Міжнародна економіка : підручник / А. П. Румянцев, Г. Н. Климко, В. В. Рокоча, В. Ю. Шевченко ; за ред. А. П. Румянцева. – 2-е вид., випр. і доп. – Київ : Знання, 2004. – 449 с. – (Вища освіта XXI століття).

В основу покладено курс лекцій, який читають автори студентам Інституту міжнародних відносин та економічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. У підручнику на системній основі розкриваються сучасні проблеми та особливості розвитку міжнародної економіки, закономірності її функціонування в умовах глобалізації, специфіка дії найважливіших структурних елементів, зокрема міжнародних торговельних відносин, руху факторів виробництва, міжнародної економічної інтеграції, світової валютної системи та ін.

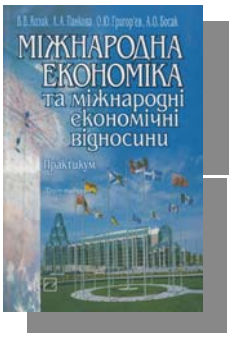

Міжнародна економіка та міжнародні економічні відносини : практикум / В. В. Козик, Л. А. Панкова, О. Ю. Григор'єв, А. О. Босак. – Київ : Вікар, 2003. – 368 с.

У посібнику на основі чіткої логічної схеми розглядаються найважливіші практичні питання функціонування міжнародної економіки та міжнародних економічних відносин з використанням CSM (case-study method – метод аналізу ситуації), матеріалів для цілеспрямованих дискусій, задач, підібраних до конкретної теми.

Міжнародна мікроекономіка : навч. посібник / Ю. Г. Козак, Ю. М. Пахомов, Н. С. Логвінова, А. А. Наумчик ; за ред Ю. Г. Козака, Ю. М. Пахомова, Н. С. Логінової. – 3-тє вид., перероб. та доп. – Київ : ЦУЛ, 2012. – 368 с.

У третьому переробленому та доповненому виданні основні проблеми функціонування та розвитку міжнародної економіки розглядаються в системі сучасної економічної теорії.

Міжнародні стратегії економічного розвитку : навч. посібник / А. О. Задоя, В. В. Білоцерківець, О. О. Завгородня та ін. ; за ред. А. О. Задої. – Київ. : Знання, 2007. – 332 с.

У посібнику розглянуто питання формування міжнародних стратегій економічного розвитку в сучасних умовах. Увагу приділено специфіці формування стратегій розвитку України в умовах інтеграційних процесів у сучасному світі.

Міжнародні стратегії економічного розвитку : навч. посібник / Ю. Г. Козак, Ю. І. Єхануров, В. В. Ковалевський, В. М. Осипов ; за ред. Ю. Г. Козака, Ю. І. Єханурова, В. В. Ковалевського. – Київ : ЦУЛ, 2005. – 353 с.

Розглядаються цілі та умови формування міжнародних стратегій розвитку, їх місце в системі міжнародних економічних відносин, визначається зміст поняття стратегій розвитку, його складові частини. Значна увага приділяється аналізу макроекономічних і мікроекономічних політик розвитку, особливостей національних стратегій розвитку в окремих країнах і регіональних інтеграційних об’єднаннях.

Одягайло, Б. М. Міжнародна економіка : навч. посібник – 2-ге вид., випр. і доп. / Б. М. Одягайло. – Київ, 2006. – 407 с.

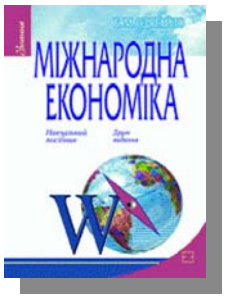

Посібник складається з 12 розділів, у яких на системній основі розкриваються найважливіші питання функціонування міжнародної економіки. Методично матеріал посібника подається із урахуванням вимог до новітніх технологій навчання, що впроваджуються у країнах-учасницях Болонського процесу. Особлива увага приділена забезпеченню можливості самостійної роботи над посібником. Матеріали кожного розділу об’єднані у блоки, робота над якими дає можливість поетапно засвоїти програмний матеріал. Посібник ілюстрований таблицями і графіками, містить типові задачі з розв’язками, запитання для самоконтролю, реальні ситуації і проблемні питання для аналізу і вирішення, список рекомендованої літератури.

Передрій, О. С. Міжнародні економічні відносини : навч. посібник / О. С. Передрій. – 3-є вид., перероб. і доп. – Київ : ЦУЛ, 2006. – 274 с.

Розглянуто передумови, зміст, структуру, специфіку і тенденції розвитку міжнародних економічних відносин. Увагу приділено аналізу сутності міжнародних економічних відносин, міжнародній торгівлі, міжнародного руху факторів виробництва, питанням економічної інтеграції та проблемамформування і функціонування спеціальних економічних територій та євро регіонів.

Савельєв, Є. В. Міжнародна економіка : теорія міжнародної торгівлі і фінансів : підручник / Є. В. Савельев ; за ред. О.А. Устенка. – Тернопіль : Екон. думка, 2002. – 504 с.

Розглянуто теорію міжнародної торівлі та фінансів як концепцію неокласичного синтезу мейнстрим (mainstream), що об'єднує положення неокласичної і неокейнсіанської моделей, включаючи досягнення «нових класиків» - монетаристів, прихильників «економіки пропозиції» і теорію раціональних очікувань. Відповідно характерною особливістю підручника є широке використання формально-математичних методів при викладі теоретичних постулатів міжнародної економіки.

Сазонець, І. Л. Міжнародна інвестиційна діяльність : підручник / І. Л. Сазонець, О. А. Джусов, О. М. Сазонець ; МОН України, ДНУ. – Київ : ЦУЛ, 2007. – 304 с.

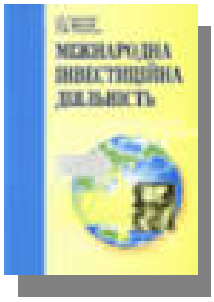

У підручнику йдеться про сутність міжнародних фінансів, закономірності розвитку світової валютно-фінансової системи. Особливий наголос робиться на висвітленні питань щодо функціонування міжнародних фінансових ринків в умовах глобалізації, оподаткування в системі міжнародних відносин, особливостей міжнародного фінансового менеджменту.

Світовий ринок товарів та послуг : підручник : у 2 ч. Ч. 1 / А. А. Мазаракі, Є. М. Воронова, В. В. Юхименко та ін. ; за заг. ред. А. А. Мазаракі. – Харків : Ранок, 2008. – 240 с.

Підручник присвячено теоретичним засадам формування світових товарних ринків, характеристиці основних товарних ринків. Проаналізовано різні класифікації світових товарних ринків, запропоновано авторський підхід щодо товарно-галузевої структури світового ринку. Висвітлено роль та місце України на світових ринках, представлено аналіз потенційних можливостей інтеграції України до конкретного товарного ринку.

Світовий ринок товарів та послуг : підручник : у 2 ч. Ч. 2 /А. А. Мазаракі, Є. М. Воронова, І. В. Чаус та ін. ; за заг. ред. А. А. Мазаракі. – Харків : Ранок, 2008. – 240 с.

Підручник присвячено теоретичним засадам формування світового ринку послуг, його диверсифікації. Проаналізовано показники динаміки та сучасні тенденції розвитку світового ринку послуг, розглянуто питання регулювання світової торгівлі послугами. Визначено місце України у цьому секторі світового ринку як в узагальненому контексті, так і за характеристиками основних ринків послуг.

Хельєр, М. Торгівля з ЄС в рамках поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі : довідник для бізнесу / М. Хельєр, С. Нерпій, В. Пятницький. – Київ : СТА, 2014. – 24 с.

Довідник для бізнесу із поясненням поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі між Україною та ЄС.

Чернега, О. Б. Міжнародні стратегії економічного розвитку : навч. посібник / О. Б. Чернега, А. А. Семенов, В. С. Білозубенко. – 2-е вид., онов. і доп. – Львів : Магнолія-2006, 2009. – 346 с.

Розглянуто питання, пов'язані з особливостями формування і реалізації стратегій розвитку окремих держав, міжнародних організацій і регіональних утворень у сучасних умовах зростання значущості зовнішніх факторів, посилення волатильності економічних процесів, скорочення можливостей національного регулювання і координації економічної діяльності.

Чернега, О. Б. Міжнародні стратегії економічного розвитку : конспект лекцій / О. Б. Чернега, В. О. Козуб. – Харків : ХДУХТ, 2011. – 260 с.

Конспект лекцій включає теоретичний та навчально-методичний матеріал для самостійного вивчення дисципліни «Міжнародні стратегії економічного розвитку».

Вплив зовнішніх запозичень на соціально-економічний розвиток посттрансформаційних країн

Флейчук М.
Андрусів Р.

Журнал
Економіка України
№ 1 (612) / 2012 (січень)

УДК : 339.7:336.563.14(447+438)

Анотація наукової статті

Розглянуто теоретичні аспекти впливу акумулювання фінансових ресурсів з-за кордону на економічну та соціальну системи держави.

Гіперфінансіалізація світової економіки та її глобальні проблеми й наслідки

Білорус О. Г.

Журнал
Фінанси України
№ 10 (227) / 2014 (жовтень)

УДК : 339.9

Анотація наукової статті

Сучасні трансформації фінансової світ-системи несуть у собі як позитивні, так і негативні тенденції та соціально-економічні наслідки. Позитивні наслідки зводяться до небаченого розширення фінансової ресурсної бази та інтенсивної інтеграції фінансових ринків у глобальний фінансовий ринок, що потенційно збільшує можливості доступу транзитивних країн і тих, які розвиваються, до глобального фінансово-ресурсного пулу. До основних негативних наслідків належить фінансовий підрив процесів глобального розширеного відтворення й розвитку у сфері реальної економіки.

Загальні принципи регулювання міжнародної торгівлі в рамках світової організації торгівлі та підвищення загального економічного розвитку країн, що розвиваються

Юрченко К.

Підприємництво, господарство і право
№ 10 / 2009 (жовтень)

УДК : 341

Анотація наукової статті

Метою цієї статті є аналіз наукових досліджень, в яких порушуються важливі питання щодо правових аспектів стратегії розвитку світової торгівлі. На основі такого аналізу визначаються проблемні аспекти, що потребують більш детального вивчення й уточнення.

Змінність і ризики макроекономічного розвитку: вимірювання, оцінювання взаємозв'язку та емпіричний аналіз

Щетілова Т. В.
Гладкова Л. А.

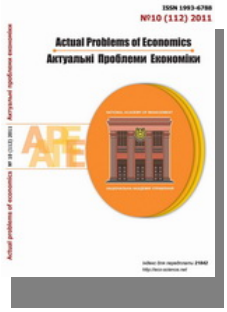

Актуальні Проблеми Економіки

№ 4 / 2011 (квітень)

УДК : 330.101

Анотація наукової статті

Запропоновано фрагмент підходу до оцінювання взаємозв'язку змінності і ризиків макроекономічного розвитку. Висунуто гіпотезу про залежність агрегованої змінності розвитку і ризиків спеціалізації економіки у певних секторах з ендогенною змінністю. Емпірично перевірено і доведено ймовірність застосованої гіпотези.

Інноваційна складова сучасних міжнародних фінансових інструментів

Підвисоцький Я. В

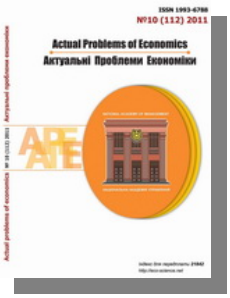

Журнал
Актуальні Проблеми Економіки
№ 4 / 2011 (квітень)

УДК : 330.341

Анотація наукової статті

Проаналізовано види сучасних міжнародних інноваційних фінансових інструментів, визначено критерії їхньої інноваційності та зміст поняття "фінансовий інструмент", встановлено вплив вищезгаданих фінансових інструментів на сучасний стан світової економіки, а також характер їх розвитку.

Створення робочих місць у «зеленій» економіці

Мостенська Т. Л.
Ралко О. С.

Журнал
Наукові праці Національного університету харчових технологій
Т. 21, № 5 / 2015

УДК : 331. 330

Анотація наукової статті

Розглянуто сутність і принципи побудови «зеленої» економіки. Стверджується, що зелена економіка спрямована на зниження ризику для навколишнього середовища – середовища проживання людини і скорочення дефіциту природних ресурсів. Серед напрямків, які необхідно реалізувати для досягнення цілей і вирішення завдань «зеленої економіки» у конкретній країні, виокремлюють: впровадження відновлювальних джерел енергії; впровадження енергоефективності у житлово-комунальному господарстві; розвиток органічного землеробства у сільському господарстві; удосконалення системи управління відходами; удосконалення системи управління водними ресурсами; розвиток «чистого» транспорту; збереження та ефективне управління екосистемами. Незважаючи на необхідність значних інвестицій, що потребує реалізація «зеленої» економіки, її впровадження дозволить вийти Україні на новий рівень розвитку.